

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 17.10.2007
COM(2007) 605 végleges

2007/0224 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2007) 1315}
{SEC(2007) 1317}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indoklása és céljai**

A javasolt tanácsi rendelet végrehajtja az ENSZ Közgyűlésének a nyílt tengeri ökoszisztémákat veszélyeztető, pusztító hatású halászati módszerek megszüntetésére irányuló intézkedésekről szóló ajánlásait (2006. december 8-i 61/105. határozat). A javaslat a nyílt tenger azon területein tevékenykedő európai uniós hajókra vonatkozik, amelyekre nem vonatkoznak valamely regionális halászati irányítószervezet előírásai, és ezért egyoldalú, a lobogó szerinti állam általi szabályozást igényelnek.

- **Általános háttér**

Bizonyos halászati módszerek veszélyeztetnek egyes tengeri ökoszisztémákat, például a fenékhegyeket, a mélytengeri korallzátonyokat és a hidrotermikus forrásokat azáltal, hogy pusztító hatással lehetnek az élőhelyek fizikai épségére. Bebizonyosodott, hogy az ezen ökoszisztémáknak helyet adó területeken használt fenékenhalászati eszközök pusztítják a mélytengeri korallzátonyokat és szivacsokat, és ezáltal azt az összetett ökoszisztémát, amelynek ezek otthont és védelmet adnak. Ezeket az élőhelyeket még nem fedezték fel és írták le teljesen, de számos tudományos bizonyíték van arra, hogy ezek a biológiai sokféleség szempontjából igen értékes lelőhelyek.

Az ENSZ Közgyűlése 2004 óta foglalkozik a pusztító hatású nyílt tengeri halászati módszerek által okozott problémákkal, amelyek így a nemzetközi halászati irányítás számára is fontos kérdéssé váltak. Ez a kérdés különösen a nyílt tenger azon területeinek összefüggésében vált hangsúlyossá, amelyeken nem jött létre regionális halászati irányítószervezet a halászat és környezeti hatásainak szabályozására. Az Európai Unió igen aktív résztvevője volt ennek a vitának, és jelentős szerepe volt azon ajánláscsomag kidolgozásában, amelyet a Közgyűlés végül elfogadott.

Az ENSZ-vita meghatározó mozzanata volt az a javaslat, amelyet egyes ENSZ-tagok terjesztettek elő arra vonatkozóan, hogy általános moratóriumot fogadjanak el a fenékvonóhálók nyílt tengeri használatával kapcsolatban, ellenben más országok eleinte vonakodtak bármilyen, globális szinten meghatározott kollektív intézkedéstől. Az EU sikerrel támogatta a tengerfenéki halászati tevékenységek szigorú szabályozásán alapuló alternatív javaslatot, amely hatással lenne a regionális halászati irányítószervek által elfogadott védelmi és gazdálkodási intézkedésekre, és amely meghatározza azt a fegyelmet, amelyet a lobogó szerinti államoknak kell alkalmazniuk a hajóik tekintetében, amikor azok a regionális halászati irányítószervek által nem szabályozott, nyílt tengeri területen tevékenykednek. Ez a megközelítés a környezeti hatások értékelését a halászati tevékenységek engedélyezési feltételének tekinti, amelyet kiegészítenek a biztonsági szabályok, a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáknak tudományos kísérletek és kutatások révén történő azonosítására és leírására irányuló erőfeszítések, valamint a területalapú intézkedések és lezárások folyamatos elfogadása.

Az EU számos fenékvonóhálós hajó jelenlétével számol olyan területeken – különösen az Atlanti-óceán délnyugati részén –, ahol nem jött létre regionális halászati irányítószervezet a fenékhálaszat szabályozására. Az EU-nak válaszlépésként kell az ENSZ Közgyűlésének felhívásaira olyan határozatokat kell elfogadnia, amelyek elhárítják annak a kockázatát, hogy a fenékhálaszati tevékenységek elpusztítsák az e területeken található veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat.

A 61/105. határozat felszólította az államokat, hogy 2008 decemberéig fogadják el ez e javaslatban szereplő intézkedéseket, és a Közgyűlés 2009-ben felülvizsgálja a felhívására adott válaszokat további ajánlások előterjesztése céljából.

- **A javaslat által érintett területet szabályozó hatályos rendelkezések**

A Közösség intézkedéseket fogadott el a mélytengeri ökoszisztémák EU vizeiben történő védelmére, ugyanebből a célból javaslatokat tett az illetékes regionális halászati irányítószervezeteknél – az Északkelet-atlanti Halászati Szervezetnél (NEAFC) és az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezetnél (NAFO) az Atlanti-óceán északi részét illetően, a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetnél (SEAFO) az Atlanti-óceán délkeleti részére vonatkozóan, az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmére Létrehozott Bizottságban (CCAMLR) az Antarktisz illetően, a Méditerrán Általános Halászati Bizottságban (MÁHB) a mediterrán térségre vonatkozóan –, és az így elfogadott intézkedéseket átültette a közösségi jogba. Ez a javaslat kiegészíti az Európai Unió fellépésének lefedettségét az EU vizein kívüli és a regionális halászati irányítószervezetek felelősségi körébe nem tartozó tevékenységek figyelembevételével.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

Ez a javaslat egyesíti az Unió környezeti és közös halászati politikáját olyan szabályok létrehozásával, amelyekkel megelőzhetőek és megszüntethetőek az egyes halászati tevékenységek tengeri környezetre gyakorolt káros hatásai.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Konzultációs módszerek, megcélzott fő ágazatok és a válaszadók általános profilja

Az érdekelteknek és a civil társadalom képviselőinek nézeteit két évig gyűjtötték, amelynek során az Egyesült Nemzetek Szervezetében elemezték a szóban forgó kérdést. A Bizottság 2006 szeptemberében nyilvánosan hozzáférhetővé tette az ENSZ Főtitkára számára 2006 áprilisában benyújtott jelentését, valamint a Közgyűlés megbeszélésein az EU által képviselendő álláspontot felvázoló bizottsági munkadokumentumot. Az érdekelték benyújtották a Bizottságnak a véleményüket mindkét dokumentummal kapcsolatban, amelyeket a benyújtás és a közzététel előtt a tagállamok is jóváhagytak.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

A Bizottság két ellentétes véleménycsomagot kapott: egyrészt a környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek (ENGO) egyetértettek az EU-val abban, hogy a fenékvonóhálók nyílt tengeri használatára vonatkozó általános moratórium támogatása az egyetlen módszer a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémák hatékony megőrzésének biztosítására. Másrészt viszont a halászati ágazat nem értett egyet az általános tiltást előírányzó megközelítéssel.

A Bizottság olyan, kiegyensúlyozott megoldásra törekvő tárgyalási álláspontot javasolt, amely a nemzetközi konszenzus elérésének célkitűzését is szolgálta. A Bizottság osztotta a környezetvédelmi nem kormányzati szervezeteknek a fenyegetés súlyosságával és a döntő intézkedések szükségességével kapcsolatos véleményét, de a halászati ágazattal is egyetértett abban, hogy a szigorú szabályozás hatékonyabb lehet, mint a nyílt tengeri halászat betiltása, főleg, hogy az ilyen tilalom tárgyában nem születne konszenzus az Egyesült Nemzeteken belül. Ebben az esetben ugyanis nem lenne garancia a nyílt tengeren az egyenlő versenyfeltételek megteremtésére, hiszen némely lobogó szerinti államok betartanák a moratóriumot, mások viszont nem. Ehelyett a Közgyűlés által konszenzussal elfogadott csomag egyértelmű iránymutatásokat ad minden államnak és regionális halászati irányítószervezetnek a fenékhalászati tevékenységek szabályozására az elővigyázatossági megközelítésen alapuló lehetséges környezeti hatások értékelésének bevezetésével, valamint azáltal, hogy ezen értékelés eredményeitől teszik függővé, hogy a tevékenységek engedélyezhetők-e vagy sem. Ezek az ajánlások nem csak a nyílt tengeri területeken, hanem a regionális halászati irányítószervezetekben is, sőt még a nemzeti fennhatóság alatti területeken is megalapozzák a döntő intézkedéseket, és ezáltal minden területen nagyobb környezeti előnyhöz vezetnek.

• Szakvélemények összegyűjtése és felhasználása

Érintett tudomány- és szakterületek

Mélytengeri ökológia, halászati adatok.

Alkalmazott módszertan

A mélytengeri ökoszisztémákról – főleg a hidegvízi korallzátonyokról –, valamint a halászat és egyéb emberi tevékenységek által az azokban kifejtett hatásokról megjelent tudományos szakirodalom alkalmazása. A Nemzetközi Tengerkutató Tanács e tárgyban folyamatban lévő kutatása. A regionális halászati irányítószervezetek által nem szabályozott nyílt tengeri területeken tartózkodó flották tevékenységével kapcsolatos belső tanulmányok. A 6. keretprogram keretében végzett kutatási projektek (különösen a HERMES, beleértve egy ad-hoc technikai jellegű ülést a projektben résztvevő szakemberekkel).

A konzultációba bevont főbb szervezetek/szakértők

ICES-, HERMES- és UNEP-publikációk

A beérkezett és felhasznált javaslatok összefoglalása

Szóba került a potenciálisan súlyos, visszafordíthatatlan következményekkel járó kockázatok fennállása. Az érintettek egyetértettek az ilyen veszélyek fennállásával kapcsolatban.

A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák – például a zátonyok, mélytengeri korallzátonyok, fenékhegyek, hidrotermikus források, mélytengeri szivacsok – fenékhalászati eszközök hatásával szembeni védelme szükségessé teszi ezen eszközök korlátozását vagy kizárását azokról a területekről, ahol ezek az ökoszisztémák találhatók. Annak ellenére, hogy a különböző halászeszközök hatásai eltérőek, ezek az ökoszisztémák rendkívül sérülékenyek, és azokat a terület lezárásával kellene megvédeni. Azt is tanácsolták azonban, hogy további kutatásokra lenne szükség a halászat okozta hatások teljes feltérképezéséhez, noha sürgősen óvintézkedéseket kellene tenni.

A szakértői tanácsok nyilvánosság számára elérhetővé tételére használt eszközök

A Bizottság által 2006 szeptemberében közzétett bizottsági munkadokumentum tartalmazta a Bizottság által a beérkezett tanácsok és vélemények alapján végzett elemzés következtetéseit.

• Hatásvizsgálat

1. lehetőség: semmilyen intézkedés sem történik a 61/105. határozat átültetésére, mivel ez a jogi aktus nem kötelező érvényű. Ez a lehetőség azonban nem jelenti azt, hogy az EU figyelmen kívül hagyná ezeket az ajánlásokat. Ezek ugyanis lehetővé tennék az EU számára, hogy a nemzetközi halászati együttműködés vonatkozásában alaposabban kidolgozhassa álláspontját. A regionális halászati irányítószervezetek alá nem tartozó területeken működő uniós hajókat illetően a kérdés az egyes európai uniós tagállamok hatáskörébe tartozna. Megállapítást nyert, hogy ennek a lehetőségnek negatív hatásai lennének az EU nemzetközi hitelességére és a halászat nemzetközi szabályozásának megszilárdításában betöltött vezető szerepére. Ez azt is jelenti, hogy az EU nem tesz eleget a közös halászati politika értelmében rá háruló kötelezettségeknek.

2. lehetőség: a Közgyűlés ajánlásain túlmenően egyoldalú tilalom bevezetése az európai uniós hajókra vonatkozóan. Az értékelés szerint ez a lehetőség jelentős negatív gazdasági és társadalmi hatásokkal járna az EU flottájára nézve. Azt is megállapították, hogy e lehetőség választása az EU szilárd elkötelezettségét bizonyítaná a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelme iránt. Ennek az erőfeszítésnek a hatékonyságára azonban nem lenne garancia, ha más lobogó szerinti államok továbbra is engedélyeznék a halászatot, és ez megnehezítené az EU flottájára kivetett megszorítások indoklását.

3. lehetőség: a politika egyértelmű meghatározása és a Közgyűlés ajánlásait végrehajtó szigorú szabályozás. E lehetőség szerint a következő konkrét lépéseket kell megtenni a határozat végrehajtására: a) Bizottságot és az EU-t a nemzetközi növényvilággal kapcsolatos egyértelmű stratégia mellett elkötelező politikai dokumentum elfogadása, amely tartalmazza a célkitűzéseket és a tervezett intézkedéseket; és b) rendelet elfogadása a Közgyűlés által javasolt lépések végrehajtására a regionális halászati irányítószervezetek alá nem tartozó területeken tevékenykedő uniós hajókra vonatkozóan – ami történetesen ez a javaslat. Az értékelések szerint ez a lehetőség átláthatóvá tenné az EU-nak a célkitűzés megvalósítása iránti elkötelezettségét, valamint megerősítené az EU hitelességét és vezető szerepét a nemzetközi szinten. Hatással lesz az e szabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságokra, főleg az előzetes értékelési eljárás során, de lehetővé teszi a halászati tevékenységek folytatását is, amennyiben azok környeztikélmők. Ennek eredményeképpen a rendszer a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmének biztosításához igazodik.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt fellépés összefoglalása**

A javaslat az egyetlen regionális halászati irányítószervezet által sem szabályozott területeken a fenékhalászati eszközökkel folytatott halászati tevékenységek végzését az 1627/94/EK rendelettel összhangban kiállított halászati engedélyhez köti. Ezen engedély kiállításának feltétele, hogy a tagállamok kiállító hatóságai értékeljék e tevékenységeknek a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt potenciális hatását, és állapítsák meg, hogy nem áll fenn a káros hatás kockázata. Ez az értékelés a szereplők halászati terveinek benyújtásán alapul, valamint azon, hogy a kiállító hatóság a rendelkezésre álló tudományos ismeretekre figyelemmel megvizsgálja ezeket a terveket, és tanácsot ad az előre jelzett működési területen található ökoszisztémák előfordulásáról (vagy ezek valószínűségéről) annak ellenőrzése érdekében, hogy a tervezett tevékenység elkerülje a veszélyeztetett területeket.

Az engedély érvényességének tehát az a feltétele, hogy a halászati tevékenységek megfeleljenek a halászati terveknek, és különböző ellenőrző eszközökkel (például a hajók szigorú műholdas megfigyelésével és a fedélzeti megfigyelőkkel) ellenőrizhető legyen a szabályok tiszteletben tartása, illetve hogy meghatározzák a meg nem felelés jogi következményeit (ideértve azt is, hogy ez a magatartás a közös halászati politika szerinti „súlyos jogsértések” közé legyen besorolva). A javaslat megállapítja továbbá a hajók olyan területekről való kivonási kötelezettségét, ahol veszélyeztetett ökoszisztémák találhatóak, és azt az elővigyázatossági határt, ameddig a fenékhalászati eszközöket le lehet engedni (maximum 1 000 m), így biztosítva azt, hogy minden halászterületen legyen elővigyázatossági mélység révén védett terület. Végezetül a javaslat megállapítja a tagállamok adatszolgáltatási kötelezettségét és két évvel a hatálybalépést követő felülvizsgálatot előíró záradékot.

- **Jogalap**

Az EK-szerződés 37. cikke

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik, ennél fogva nem érvényesül a szubszidiaritás elve.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt:

A javaslat egy meglévő szabályozási rendszeren alapul, mégpedig a 1627/94/EK rendeletben szereplő rendszeren, amelynél fogva a tagállamok feladata a különleges halászati engedélyek kiállítása, miközben Közösség-szerte biztosítják a koherenciát és átláthatóságot a rendszer alkalmazásában. A rendelet nem hoz létre új engedélyezési rendszert, ehelyett a szóban forgó engedélyre támaszkodik olyan eszközként, amely a halászati tevékenységek végzésére nézve biztosítja a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák elpusztításának megelőzését lehetővé tévő követelmények betartását.

Jelenleg – a közös halászati politika szabályai értelmében – a tagállamok nem kötelesek a környezeti hatások előzetes értékelésére az egyes halászati tevékenységek engedélyezésének feltételeként. Ennek a rendszernek a bevezetése – amint azt a Közgyűlés igényelte – e hatóságok munkájának növekedésével fog járni, még akkor is, ha az érintett halászatok köre viszonylag korlátozott. A javaslat azonban előírja ennek az értékelésnek a feltételeit, azaz a tagállamok rendelkezésére álló tudományos szakvélemények használatát, és általában nem igényli a jelenlegi engedélyezési rendszer felülvizsgálatát. Csupán egy dokumentáltabb engedélyezési eljárást von maga után. Ezek azok a minimális követelmények, amelyeket a rendszernek végre kell hajtania annak érdekében, hogy hatékony választ adjon a Közgyűlés által elfogadott megközelítésre.

- **Az eszközök megválasztása**

Javasolt eszközök: rendelet.

Egyéb eszközök nem lennének megfelelőek a következő ok(ok) miatt:

A közös halászati politika a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A közösségi szinten elfogadott szabályoknak egységeseknek és kötelező érvényűeknek kell lenniük a tagállamok körében az eltérő normák együttes létezésének elkerülése érdekében. Ezért tehát indokolt, hogy az intézkedéseket egy rendeletre irányuló javaslat tartalmazza.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZAT

A javaslatnak nincsen kihatása a Közösség költségvetésére.

5. TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- **Felülvizsgálati/módosítási/megszüntetési záradék**

A javaslat felülvizsgálati záradékot tartalmaz.

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

mivel:

- (1) A Közösség szerződő fél az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményében és Egyesült Nemzetek (1982. december 12-i) tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodásban. Ezek a nemzetközi aktusok határozzák meg az államok azon kötelezettségét, hogy együttműködjenek a nyílt tengeri élő erőforrások megőrzésében, és előírják, hogy a tagállamok közvetlenül vagy a megfelelő szubregionális vagy regionális halászati irányítószervezetek vagy megállapodások keretében működjenek együtt.
- (2) A regionális halászati irányítószervezet vagy megállapodás hiánya nem mentesíti az államokat azon tengerjogi kötelezettségük alól, hogy az állampolgáraikkal szemben olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek szükségesek lehetnek a nyílt tengeri élő erőforrások megőrzése érdekében, beleértve a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmét a halászati tevékenységek káros hatásaival szemben.
- (3) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet 2. cikke³ előírja, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra kifejtett hatásának minimalizálására irányuló intézkedések meghozatalakor a közös halászati politikának az elővigyázatosság elvét kell alkalmaznia. Ugyanennek a rendeletnek a 7. cikke úgy rendelkezik, hogy valamely tagállam igazolt kérésére vagy saját kezdeményezésére a Bizottság sürgősségi intézkedésekről határozhat, ha bizonyítható,

---

¹ HL C , .. . o.

² HL C , .. . o.

³ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

hogy a halászati tevékenységek súlyosan fenyegetik a vízi élőhelyeket vagy a tengeri ökoszisztémákat, ami azonnali intézkedést tesz szükségessé.

- (4) A Közösség elkötelezett a zátonyok, fenékhegyek, mélytengeri korallzátonyok, hidrotermikus források és szivacsok megőrzése mellett. Számos tudományos adat mutatja azt, hogy a fenékhalászati eszközökkel folytatott halászati tevékenységek veszélyeztetik ezen ökoszisztémák épségét. A Közösség már elfogadott intézkedéseket a fenékhalászati eszközökkel kiaknázott halászerületek lezárására olyan közösségi vizeken, ahol ilyen ökoszisztémák találhatók. A Közösségnek ezenkívül jelentős szerepe volt hasonló intézkedések elfogadásában a tengerfenéken folytatott halászat szabályozására felhatalmazott összes létező regionális halászati irányítószervezet illetékességi területéhez tartozó nyílt tengeri térségeket illetően. Aktívan hozzájárult új szervezetek vagy megállapodások létrehozásához azzal a céllal, hogy a világ óceánjainak minden területére megfelelő regionális halászati állománymegőrzési és gazdálkodási rendszerek vonatkozzanak. Van azonban néhány olyan nyílt tengeri terület, ahol az ilyen szervezetek létrehozása jelentős akadályokba ütközik.
- (5) Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2006. december 8-án elfogadott 61/105. határozatban⁴ a nemzetközi közösség egyetértett annak szükségességével, hogy a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati tevékenységek pusztító hatásával szembeni védelmére e tevékenységek szigorú szabályozása révén intézkedéseket kell elfogadni, amelyeket a regionális halászati irányítószervezetek, megállapodások, illetve a tagállamok vezetnek be az ilyen szervezetek vagy megállapodások által nem szabályozott területeken működő hajókra nézve. A Közgyűlés iránymutatást adott arra vonatkozóan, hogy e célból milyen intézkedéseket kell elfogadni.
- (6) A Közösség jelentős flottával rendelkezik, amelyek fenékhalászatot folytatnak regionális halászati irányítószervezetek vagy megállapodások által nem szabályozott területeken, ahol nem várható, hogy rövid időn belül létrejöjjenek ilyen szervezetek vagy megállapodások. A nemzetközi halászati irányítási rendszerben lévő területi hézagok pótlására irányuló folyamatos erőfeszítések sérelme nélkül a Közösségnek eleget kell tennie tengerjogi kötelezettségeinek az e területeken található tengeri élőhelyek védelmével kapcsolatban, és ezért megfelelő intézkedéseket kell tennie ezekre a flottákra vonatkozóan. Ennek során a Közösségnek a Közgyűlés 61/105. határozatában foglalt iránymutatással összhangban kell eljárnia.
- (7) A Közgyűlés ajánlásainak egyik kulcsfontosságú alkotóeleme a „[...] rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján annak értékelése, hogy a tengerfenéken folytatott egyes halászati tevékenységek jelentős káros hatással lennének-e a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra, valamint – amennyiben az értékelés szerint e tevékenységek jelentős káros hatással járnának – annak biztosítása, hogy a tevékenységeket e hatások megelőzését szem előtt tartva irányítsák, illetve folytatásukat betiltsák”⁵.

---

⁴ A Közgyűlés fenntartható halászatról szóló 61/105. határozata, amely tartalmazza az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és gazdálkodására vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodást és a kapcsolódó okmányokat.

⁵ 61/105. határozat, 83. bekezdés, a) pont.

- (8) Az ajánlás végrehajtásához szükséges, hogy az érintett halászhajók különleges halászati engedéllyel rendelkezzenek, amelyet a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendelettel⁶ és az 1627/94/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1995. december 20-i 2943/95/EK bizottsági rendelettel⁷ összhangban állítanak ki. Ezenkívül az ilyen engedélyek kiállítására és érvényességére olyan egyedi feltételeknek kell vonatkozniuk, amelyek biztosítják, hogy az engedélyezett halászati tevékenységeket megfelelően értékeljék, és a halászati műveletek elvégzése megfelelően ennek az értékelésnek.
- (9) A Közgyűlés ajánlásainak végrehajtásához megfelelő megfigyelési intézkedések is szükségesek annak érdekében, hogy biztosítsák az engedélyek kiállítási feltételeinek való megfelelést. A műholdas hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 2003. december 18-i 2244/2003/EK bizottsági rendeletben⁸ előírtakon kívül ide tartoznak a fedélzeti megfigyelők és a műholdas hajómegfigyelési rendszerek működésére vonatkozó különleges rendelkezések műszaki hiba vagy a rendszer leállása esetére.
- (10) A regionális halászati irányítószervezetek által nem szabályozott területeken található veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák feltérképezése folyamatban van, így e tekintetben viszonylag kevés tudományos ismeret áll rendelkezésre. A fenékhalászati eszközök lebocsátási mélységének meghatározása elővigyázatossági védelmi vonalat biztosít a vízoszlopon belüli mélytengeri koralloknak és szivacsoknak. Az 1 000 m-es mélység megfelelő védettségi fokot biztosító, ésszerű választás, ugyanakkor lehetővé teszi a tengerfenéken élő fajok, például a sekélyebb vizekben élő szürke tőkehal és kalmár halászatának folytatását. Ez a mélységi korlátozás megfelel a rendelet értelmében meghatározott területalapú intézkedések folyamatos fejlesztésének, ami arra irányul, hogy teljes védelmet biztosítson azon helyszíneknek, ahol ismert vagy valószínű a veszélyeztetett ökoszisztémák jelenléte.
- (11) Bizonyos feltételek – úgy mint a mélységi korlátozáshoz kapcsolódó feltételek, a műholdas hajómegfigyelési rendszer működése – megsértése és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák váratlan felfedezése esetén a tevékenységek áthelyezése helyrehozhatatlan kárt okozhat ezekben az ökoszisztémákban, ezért azokat fel kell venni a súlyos jogsértések azon jegyzékébe, amelyet a közös halászati politika szabályait súlyosan sértő magatartásformák jegyzékének létrehozásáról szóló, 1999. június 24-i 1447/1999/EK rendelet⁹ tartalmaz.

---

⁶ HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

⁷ HL L 308., 1995.12.21., 15. o.

⁸ HL L 333., 2003.12.20., 17. o.

⁹ HL L 167., 1999.7.2., 5. o.

- (12) A mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2347/2002/EK tanácsi rendelettel¹⁰ a Közösség egyedi irányítási rendszert hozott létre a mélytengeri állományok halászatára vonatkozóan. Helyénvaló biztosítani, hogy a 2347/2002/EK rendeletben előírt követelmények azokra a közösségi halászhajókra is vonatkozzanak, amelyek olyan területeken lévő mélytengeri állományokra irányulnak, amelyek tekintetében nincsenek hatályban nemzetközi gazdálkodási intézkedések és rendelkezések.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

1. Ez a rendelet azokra a közösségi halászhajókra alkalmazandó, amelyek fenékhálászati eszközökkel végeznek halászati tevékenységet a nyílt tengeren.
2. Ez a rendelet nem vonatkozik azokra a közösségi halászhajókra, amelyek működési területe a következő területeken található:
  - (a) az ilyen halászati tevékenységek szabályozására illetékes regionális halászati irányítószervezet illetékessége vagy megállapodás hatálya alá tartozó területek;
  - (b) azon területek, amelyek tekintetében folyamatban van a regionális halászati irányítószervezet létrehozása, amennyiben a folyamat résztvevői ideiglenes intézkedéseket fogadtak el a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök pusztító hatásával szembeni védelmére.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- (a) „tengeri ökoszisztéma”: a növények, állatok és mikroorganizmusok közösségének dinamikus együttese és élettelen környezetük, amelyek funkcionális egységként hatnak egymásra;
- (b) „veszélyeztetett tengeri ökoszisztéma”: bármely tengeri ökoszisztéma, amelynek sajátos szerkezetét és funkcióját – a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek és az elővigyázatosság elve alapján – nagy valószínűséggel veszélyezteteti a halászati műveletek során a fenékhálászati eszközökkel való fizikai érintkezés által okozott károsodás; többek között ide tartoznak a zátonyok, fenékhégyek, hidrotermikus források, hidegvízi korallzátonyok és hidegvízi szivacsok;

---

¹⁰ HL L 351., 2002.12.28., 6. o.

- (c) „fenékhalászati eszközök”: fenékvonóhálók, kotróhálók, fenékhez rögzített kopoltyúhálók, fenékhez rögzített horogsorok, rákcsapdák és csapdák.

3. cikk

Különleges halászati engedély

1. Az 1. cikk (1) bekezdésében említett halászati tevékenységek végzéséhez a közösségi halászhajóknak különleges halászati engedéllyel kell rendelkezniük.
2. A különleges halászati engedély kiállítása az 1627/94/EK tanácsi rendelettel¹¹ összhangban és az e rendeletben meghatározott feltételekkel történik.

4. cikk

A kiállítás feltételei

1. A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott különleges halászati engedély kiállítása iránti kérelemhez részletes halászati tervet kell csatolni, amely meghatározza különösen:
  - (a) a tevékenységek tervezett helyszínét,
  - (b) a célfajokat,
  - (c) a halászeszközök lebocsátásának mélységét és
  - (d) a tengerfenék topográfiai profiljának összetételét a tervezett halászati területen.
2. Az illetékes hatóságok azt követően állítják ki a különleges halászati engedélyt, hogy értékelték a hajó tervezett halászati tevékenységeinek lehetséges hatásait, és megállapították, hogy ezek a tevékenységek valószínűleg nem járnak jelentős káros hatásokkal a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra.
3. A (2) bekezdésben említett értékelés elvégzése céljából az illetékes hatóságok a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretekre támaszkodnak annak megválaszolására, hogy hol található a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák azokon a területeken, ahol a halászhajók tevékenykedni szándékoznak. A tudományos ismeretek lehetőség szerint tartalmazzák azokat a tudományos adatokat, amelyek alapján valószínűsíthető az ilyen ökoszisztémák előfordulása.
4. Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett értékelés elvégzése során elővigyázatossági kritériumokat alkalmaznak. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a káros hatások jelentősek-e vagy sem, a valószínűsített káros hatásokat a tudományos szakvélemény alapján jelentősnek kell tekinteni.

---

¹¹ HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

5. Ha az értékelés eredménye az, hogy a benyújtott halászati terv alapján végzett tevékenységeknek jelentős káros hatása lehet a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra, az illetékes hatóságok részletesen meghatározzák az értékelt kockázatokat, és lehetővé teszik, hogy a kockázatok elkerülése érdekében a kérelmezők módosítsák halászati tervüket. Ilyen módosítás hiányában az illetékes hatóságok nem állítják ki a kért különleges halászati engedélyt.

5. cikk

Az érvényesség feltételei

1. A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott különleges halászati engedély érvényes marad a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott halászati terv végrehajtása során azzal a feltétellel, hogy a halászati tevékenységek mindenkor megfelelnek a tervnek.
2. Ha a hajó műveleteiért felelős személy akaratán kívüli körülmények szükségessé teszik a benyújtott tervek módosítását, a hajó műveleteiért felelős személy késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságokat, közölve az eredeti terv szándékolt módosításait. Az illetékes hatóságok megvizsgálják ezeket a módosításokat, és csak akkor erősítik meg az engedély érvényességét, amennyiben azok nem járnak a tevékenységek olyan területekre való áthelyezésével, ahol a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák biztosan vagy valószínűleg előfordulnak.

6. cikk

Mélységi korlátok

A fenékhálászati eszközök használata 1 000 m-nél nagyobb mélységben tilos.

7. cikk

Veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák váratlan felfedezése

1. Amennyiben a halászati műveletek során valamely halászhajó veszélyeztetett tengeri ökoszisztémára bukkan, a halászatot azonnal abbahagyja vagy az érintett területen kívül folytatja. A műveleteket csak akkor folytatja, ha a 4. cikk (1) bekezdésében előírt halászati tervben megjelölt területen belül már legalább 5 tengeri mérföldnyire került a szóban forgó helyszíntől.
2. Ha az (1) bekezdésben említett alternatív helyen ismét ilyen ökoszisztémára bukkannak, a hajó az említett bekezdésben meghatározott szabályokkal összhangban addig változtatja földrajzi helyzetét, amíg olyan területet nem ér el, ahol nincsenek veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák.
3. A halászhajó minden ilyen felfedezésről késedelem nélkül jelentést tesz az illetékes hatóságnak, pontos információkat szolgáltatva a felfedezés jellegéről, helyéről, idejéről és bármely egyéb fontos körülményéről.

8. cikk

Területlezáráások

1. A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák biztos vagy valószínűsíthető előfordulására vonatkozóan rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján a tagállamok meghatározzák azokat a területeket, amelyeket lezárnak a fenékhalászat elől azokban a régiókban, ahol halászhajók tevékenykednek. A tagállamok késedelem nélkül megtiltják hajók számára az e területekre való belépést, és a 13. cikkel összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak.
2. A 2371/2002 tanácsi rendelet 7. cikkének sérelme nélkül a Bizottság megvizsgálja ezt az információt, és e területek védelme céljából adott esetben javaslatokat nyújt be a Tanácsnak közösségi intézkedések elfogadására. A Bizottság adott esetben saját kezdeményezésére is megfontolja ilyen intézkedések elfogadását.

9. cikk

Hajómegfigyelési rendszer

1. A 2244/2003/EK bizottsági rendelet 11. cikkének (1) bekezdése ellenére a halászhajóra szerelt műholdas követőrendszer technikai meghibásodása vagy működésképtelensége esetén a hajó parancsnoka kétóránként közli a hajó földrajzi helyzetét a lobogó szerinti tagállammal.
2. A hajóútról való visszatérés után a hajó mindaddig nem hagyja el a kikötőt, amíg a műholdas követőrendszer az illetékes hatóságok igényeinek megfelelően nem működik.

10. cikk

Súlyos jogsértések

1. A 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott halászati terv be nem tartása – az 5. cikk (2) bekezdésén kívüli körülmények között – az érintett halászhajó részére kiállított különleges halászati engedély érvényességének elvesztésével jár. Az 1447/1999/EK rendelet melléklete első francia bekezdésének C bekezdése értelmében engedély nélküli halászatnak minősül minden azt követően végzett halászati tevékenység, hogy a hajó eltért a halászati tervétől.
2. A 6., 7. és 9. cikkben előírt kötelezettségek ismételt be nem tartása az 1447/1999/EK tanácsi rendeletnek megfelelően a közös halászati politikát súlyosan sértő magatartásnak minősül.

11. cikk

A mélytengeri állományokra halászó hajók

A 2002. december 16-i 2347/2002/EK rendeletben meghatározott követelmények az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a mélytengeri állományokra halászó közösségi halászhajókra is vonatkoznak.

12. cikk

Megfigyelők

1. Minden tagállam tudományos megfigyelőket rendel ki azokra a hajókra, amelyek számára a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott különleges halászati engedélyt állítottak ki. A megfigyelők a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott halászati terv végrehajtása során figyelemmel kísérik a hajó halászati tevékenységeit.
2. A tudományos megfigyelő:
  - (a) független módon feljegyzi egy naplóba a 2847/93/EGK rendelet 6. cikkében¹² előírt fogási adatokat;
  - (b) feljegyzi a halászati tervnek az 5. cikk (2) bekezdésében említett minden módosítását;
  - (c) dokumentálja a 7. cikkben meghatározott, veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák váratlan felfedezésének valamennyi esetét, beleértve olyan információk gyűjtését is, amelyek hasznosak lehetnek a terület védelmével kapcsolatban;
  - (d) feljegyzi a halászeszközök lebocsátási mélységét;
  - (e) a megfigyelési időszak végét követő 20 napon belül jelentést nyújt be az érintett tagállam illetékes hatóságainak. A jelentés egy példányát az erre vonatkozó írásos kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül megküldi a Bizottságnak.
3. A tudományos megfigyelő nem lehet:
  - (a) hozzátartozója azon hajó parancsnokának vagy tisztjének, amelyre kirendelték;
  - (b) alkalmazottja azon hajó parancsnokának, amelyre kirendelték;
  - (c) alkalmazottja a parancsnok képviselőjének;
  - (d) alkalmazottja a parancsnok vagy a parancsnok képviselője által ellenőrzött társaságnak;
  - (e) hozzátartozója a parancsnok képviselőjének.

---

¹² HL L 261, 1993.10.20., a módosítások szerint.

13. cikk

Információk

1. A tagállamok minden naptári félév tekintetében – az adott naptári félév eltelte utáni három hónapon belül – jelentést nyújtanak be a Bizottságnak:
  - (a) a 2847/93/EGK rendelet 18. cikkében meghatározott követelményeken túlmenően az 1. cikkben említett halászhajók fogásairól, amelyek a hajónaplóban feljegyzett adatok alapján kerülnek megállapításra, beleértve a kikötőn kívül töltött halászati napokra vonatkozó teljes nyilvántartást és a tudományos megfigyelők által készített jelentéseket, negyedéves, illetve a halászeszköz típusa és fajok szerinti bontásban;
  - (b) arról, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett halászhajók eleget tesznek-e a halászati terveknek és a 6., 7. és 8. cikkben meghatározott követelményeknek, valamint a szabálytalansági és a 10. cikkben említett súlyos jogsértési esetek orvoslását és szankcionálását célzó intézkedésekről;
  - (c) a 8. cikk végrehajtásáról.
2. A Bizottság késedelem nélkül továbbítja az (1) bekezdésben említett jelentésben szereplő információkat az illetékes tudományos testületeknek.

14. cikk

Nyomon követés

A Bizottság 2010. június 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. A jelentéshez szükség esetén csatolni kell a rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

*A Tanács részéről
az elnök*